

Sygn. akt XVII AmE 115/05

ODPIS

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2006r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:
Przewodniczący SSO Wanda Czajkowska
Protokolant apl. adw. Agnieszka Purpurowicz
po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2006r., w Warszawie na rozprawie sprawy z
odwołania Krzysztofa Z
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o udzielenie koncesji
na skutek odwołania Krzysztofa Z od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji
Energetyki z dnia 18 kwietnia 2005r. Nr
oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zw. URE) decyzją Nr z dnia 18 kwietnia 2005r. odmówił Krzysztofowi Z udzielenia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Wydając w/w decyzję Prezes URE ustalił następujący stan faktyczny i dokonał następujących ocen tego stanu faktycznego:

Krzysztof Z – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą jako osoba fizyczna – złożył 21 czerwca 2004r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Prezes URE ustalił, że Krzysztof Z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L z dnia 15 kwietnia 2003r. (sygn. akt , został

skazany za przestępstwo z art. 270 § 1 kk (informacja o osobie z krajowego rejestru karnego z dnia 3 czerwca 2004r. załączona do akt postępowania administracyjnego k. 17).

Krzysztof Z   podrobił podpis Marii Z   na zgłoszeniu o rozpoczęciu budowy i taki dokument przedłożył w Wydziale Architektury i Administracji Budowlanej Urzędu Miejskiego w L   , podrobił zgłoszenie o rozpoczęciu rozbiórki budynku, tj. M. Z   i Krystyny B   oraz pieczęć Wydziału Architektury i Administracji Budowlanej Urzędu Miejskiego a następnie dokument ten okazał Inspektorowi Powiatowego Nadzoru Budowlanego i za te czyny został skazany na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem na 2 lata oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych (k. 117 i 118 akt postępowania administracyjnego).

Prezes URE na podstawie art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006r. Nr 89, poz 625 z późn. zm.) w związku z art. 50 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr. 173, poz. 1807 z późn. zm.) ocenił, że z powodu skazania K. Z   na w/w przestępstwa nie może mu być udzielona koncesja na obrót paliwem ciekłym, albowiem z tego powodu nie daje on rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją i nie pozostawałoby to w zgodzie z interesem społecznym.

Prezes URE ocenił, że przestępstwa za które K. Z   został skazany pozostają w związku z przedmiotem działalności określonej ustawą Prawo energetyczne (art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne).

Od tej decyzji odwołanie złożył Krzysztof Z   i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

K. Z   zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne przez uznanie, że przestępstwo za jakie został skazany (tj. przestępstwo z art. 270 § 1 kk) ma związek z prowadzeniem działalności określonej ustawą Prawo energetyczne.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy rozpatrując odwołanie mając na względzie to, że stan faktyczny w niniejszej sprawie jest niesporny uzupełnił go jedynie okolicznością, która została ustalona w postępowaniu Sądowym a mianowicie, że na dzień 8 lutego 2006r. Krzysztof Z nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego (pismo Ministerstwa Sprawiedliwości Krajowego Rejestru Karnego z dnia 8 lutego 2006r. k. 51).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do art. 33 ust. 3 ustawy Prawo Energetyczne Prezes URE nie może wydać koncesji skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą Prawo Energetyczne. Za przedmiot działalności gospodarczej określonej ustawą Prawo energetyczne należy rozumieć (art. 32 ust. 1 pkt 4) w odniesieniu do działalności gospodarczej Krzysztofa Z – obrót paliwami.

K. Z został skazany za przestępstwa polegające na podrabianiu dokumentów (tj. podpisów, pieczęci).

Działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami polega niewątpliwie w znacznej części na wykonywaniu czynności związanych właśnie z tworzeniem prawidłowej dokumentacji.

Przestępstwo za które został skazany K. Z (tj. podrabianie dokumentów) wbrew zarzutowi podniesionemu w odwołaniu pozostaje w związku z działalnością gospodarczą w zakresie obrotu paliwem, o której udzielenie koncesji K. Z wniósł.

Zasadnie zatem Prezes URE w zaskarżonej decyzji odmówił K. Z udzielenia koncesji na podstawie art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne i dlatego na podstawie art. 479⁵³ kpc oddalono odwołanie.

O kosztach postępowania postanowiono na podstawie art. 98 kpc.

Na oryginale właściwa podpisy
Zosylda Donata
Za zgodność Sekretarz